

Kádár Péter versei és versfordítása

Dikter av Péter Kádár

(Övers. i samarbete med Sara Arvidsson)

Emigránsok

Madarak sebzett szárnyakkal
billegnek,
szállni nem mernek,
szállni nem mernek.

Mert felnőtt korban idejönni,
hátizsákkal,
riadtan,
kiszolgáltatva a jóindulatnak,

futni az idővel,
mindig lemaradni,
védtelenül valaki másnak lenni,
pótanyanyelven gondolkodni,
és más nyelven öregedni,

majd visszatérve az anyanyelvhez,
-utolsó menedék-
összebújva a volt hátizsákosokkal
lapozni régi, színezett albumokban;

Madarak rosszul hegedt szárnyakkal
billegnek.
Szállni nem mernek.
Szállni nem mernek.

Már nincs hová.

Vingbrutna fåglar

Vingbrutna fåglar
vinglar,
vågar ej lyfta
vågar ej lyfta
Att komma vid fyrtio
med skräckfyllda ögon
prisgiven åt välviljan
och utan försvar.

Att hasta med tiden
och ändå bli efter.

Att bli någon annan.
Att tänka i surrogat-språk
och åldras med andras modersmål.

Att söka tillflykt i sitt forna språk
- en sista räddning,
att huka tillsammans med gamla
kamrater
kring minnenas album och bläddra.

Sårade fåglar med halvläkta vingar
vågar ej lyfta,
vågar ej lyfta.

Det finns inget vart hän.

Ütések

Az évek ütéseit
már alig érzem,
lassú ködként
behálóz a közöny.
Az alkonyatban
még alakokat látok,
de a valóság már zátony.

A semmi felé

Mikor az emigráció kilincse
belőről is letörik,
s nincs visszatérés...
Mikor már a semmi
minden, akkor
mosolyogva megállunk,
mindenkinek mindenfelé
illedelmesen integetünk,
megírjuk az összes képeslapjainkat,
kifizetjük az összes számláinkat,
saját készítésű buránk
alá csúszunk.
Várjuk a percek rezzenését
a semmi felé.

Napról napra

Az emlék: akna
mely álmomban robban és követel.
Egy villanásnyira minden érthető lesz,
aztán eldob az ismeretlenbe.
Ébredéskor még érzem a légnyomást.
Borotválkozás közben összeszedem
a mai nap elmosódó használati
utasításait.

Búcsú

Tested még virág,
viszem sejtjeimben
illatát,
de már nem hiszem
szavát.

Klockslag

Årens klockslag knappt jag märker
långsamt, dimlik spinns jag in
i apatins kokong.
Jag ser ännu gestalter
i skymningsdunklet
men min verklighet
har gått på grund.

På väg mot ingenting

När emigrationens dörrvred
lossnar också inifrån
och ingen återvändo finns
när allt är ingenting
då stannar vi och småler
vinkar hövligt åt alla håll.
Vi skriver färdigt alla vykort
betalar alla räkningar
och glider ner i vårt egenhändigt
gjorda skyddsrum
till ett vacuumland
Vi väntar på minuternas transport
mot ingenting.

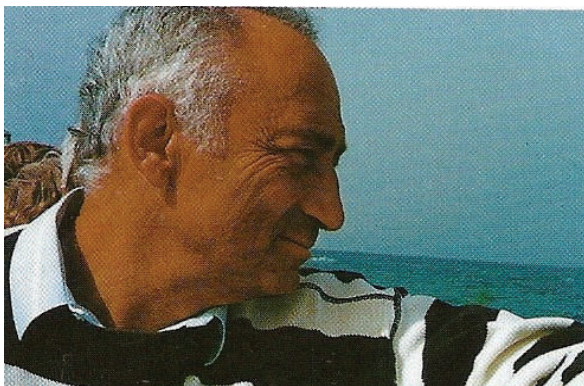
Dag för dag

En mina detonerar i min dröm
och ställer krav.
I en blyxtsekund förstår jag allt;
så slungar den mig ner på okänt djup.
Jag vaknar, känner ännu tryckvågen.
Med rakborsten i handen samlar jag
mig långsamt,
läser en bleknad bruksanvisning för just
denna dag.

Kärlekens slutackord

Din kropp är ännu blomma
i mina celler bor dess doft
men dess språk
är bara stoft.

Kádár Péter önmagáról

1933-ban születtem, két héttel azután, hogy Hitler birodalmi kancellár lett. Hitler hatalomra lépése megcsappantotta családjunk életkedvét és uralma a későbbiekben több rokonom halálát okozta.

1951-ben érettségiztem a budapesti Madách Gimnáziumban, 1956-ban végeztem az ELTE könyvtár szakán. 1956 november végéig dol-

goztam szakterületemen. E hó végén elhagytam az országot (vagy az ország hagyott el engem; ez még mindig nem tisztázott kérdés előttem).

1957 januárjától svédországi könyvtárakban dolgoztam, Hjärby város könyvtár- és kulturális ügyeinek igazgatójaként mentem nyugdíjba. Jelenleg egy helyi rádióállomás adásait vezetem. 1997-ben megjelent verskötetem (Hajótörés szárazföldön). Svéd folyóiratokban publikáltam kulturális témájú cikkeket. Verseim megjelentek kötetben és különböző kiadványokban svéd nyelven. Egy svéd regényt átültettem magyar-, több magyar verset és novellát pedig svéd nyelvre.

Székely János fotója